

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Mírov**, se sídlem P. O. Box 1, Mírov, proti rozhodnutím žalované ze dne 11. 7. 2018, čj. VS-12631-15/ČJ-2018-8036PR, a ze dne 11. 7. 2018, čj. VS-12631-16/ČJ-2018-8036PR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 9. 2018, čj. 65 A 73/2018 – 14,

takto:

I. Kasační stížnost proti výroku I. usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 9. 2018, čj. 65 A 73/2018 – 14, **se odmítá.**

II. Kasační stížnost proti výroku II. usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 9. 2018, čj. 65 A 73/2018 – 14, **se zamítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u krajského soudu domáhal vydání předběžného opatření v řízení o žalobě proti rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku o odložení žádostí žalobce o informace; v žalobě zároveň uplatnil vůči žalované nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč. Krajský soud v záhlaví označeným usnesením návrh žalobce na vydání předběžného opatření výrokem I. zamítl, neboť neshledal, že by byly splněny zákonné podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 38 odst. 1 s. ř. s., a žalobu na náhradu

nemajetkové újmy výrokem II. odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. pro nedostatek pravomoci správních soudů o této věci rozhodovat. Dále v odůvodnění napadeného usnesení krajský soud vyslovil, že o žalobě proti rozhodnutím žalované rozhodne následně.

[2] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a žádal, aby jej NSS zrušil. Stěžovatel mimo jiné uvedl, že podle § 39 odst. 1 s. ř. s. je možné spojovat věci, „*je-li to skutkově přípustné, což v daném případě dovoluje i aplikaci norem antidiskriminačního práva do norem správního práva.*“

[3] Žalovaná navrhla zamítnutí kasační stížnosti; na usnesení krajského soudu neshledala žádných vad.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Dle dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. je takovým procesním institutem také předběžné opatření. Dočasná povaha usnesení, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na předběžné opatření, byla potvrzena také v judikatuře NSS (viz rozsudky ze dne 16. 8. 2016, čj. 6 As 137/2016-25, ze dne 1. 7. 2015, čj. 1 As 10/2015-50, ze dne 21. 12. 2007, čj. 4 Ads 52/2007-145 či usnesení ze dne 18. 1. 2016, čj. 6 As 60/2005-75 a ze dne 28. 1. 2004, čj. 1 Ans 2/2003-35). S ohledem na uvedené se NSS kasační stížností směřující proti výroku I. napadeného usnesení krajského soudu nemohl meritorně zabývat, a proto ji jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[5] Ke kasačním námitkám směřujícím proti výroku II. napadeného usnesení NSS uvádí, že stěžovatel podal jednu žalobu, v níž uplatnil více nároků. Krajský soud poté rozhodl napadeným usnesením ve výroku II. pouze o části této žaloby, a to o nároku na náhradu nemajetkové újmy (žalobu v této části odmítl). Námitky stěžovatele týkající se spojování věci jsou liché a na nyní projednávanou věc nepoužitelné, neboť spojování věcí přichází v úvahu pouze tehdy, pokud žaloby směřují proti témuž rozhodnutí anebo proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí (§ 39 odst. 1 s. ř. s.), přičemž se musí současně jednat o žaloby, o nichž mají pravomoc rozhodovat soudy ve správním soudnictví. O takový případ se v nyní projednávané věci nejedná, neboť o uplatněném nároku na náhradu nemajetkové újmy nepřísluší rozhodovat správním soudům, jak správně dovodil krajský soud, na jehož usnesení NSS v podrobnostech odkazuje. NSS proto kasační stížnost proti výroku II. usnesení krajského soudu jako nedůvodnou zamítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovatel nebyl se svou kasační stížností úspěšný a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

pokračování

Ondřej Mrákota
předseda senátu